

Lausunto luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa huomioon otettavista näkökohdista

Mawson Oy on pyytänyt minulta oikeudellista asiantuntijalausuntoa seuraavasta kysymyksestä:

Tuleeko, minkä takia ja miten luonnonsuojelulain 17 §:ään perustuvassa luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa ottaa huomioon myös muita intressejä kuin luonnonsuojeluun liittyvät intressit, erityisesti malminetsintään ja kaivostoimintaan liittyvät intressit?

Esitän lausuntonani seuraavan.

Asetuksen valmistelussa huomioon otettavat näkökohdat

Lainsäädäntövaltaa käyttää Suomen perustuslain (11.6.1999/731) 3 §:n 1 momentin mukaan eduskunta. Lainsäädäntövallan alaa määrittelevän perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia tässä perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Asetuksen antaminen on delegoidun lainsäädäntövallan käyttämistä.

Hallintolain soveltaminen asetuksen valmistelussa

Lainsäädännön valmistelu kuuluu käytännössä hallintoviranomaisten ja yleensä ministeriöiden tehtäviin olipa kyseessä lainsäädäntövallan tai delegoidun lainsäädäntövallan käyttäminen. Koska viranomainen ei lainsäädäntöä valmistellessaan käsittele varsinaista hallintoasiasa, hallintolaki (6.6.2003/434) ei välittömästi tule kaikilta osin sovellettavaksi viranomaisen toimintaan lainvalmistelussa ja delegoidun lainsäädäntövallan käytössä. Esimerkiksi hallintopäätöstä koskevia hallintolain muotovaatimuksia tai oikaisuvaatimusta määritteleviä säännöksiä ei sovelleta säädösten valmistelussa, koska säädöksellä ei ratkaista yksittäistä hallintoasiasa.

Hallintolaissa säädetään kuitenkin lain 2 §:n 1 momentin mukaan hallintoasian käsittelyn lisäksi myös viranomaisen toiminnassa noudatettavista hyvän hallinnon perusteista. Viranomaisen on siten myös säädösvalmisteluun kuuluvissa tehtävissään toimittava hyvän hallinnon keskeisten perusteiden mukaisesti. Etenkin hallinnon oikeusperiaatteet on otettava huomioon. Lisäksi lainsäädännön valmistelussa on soveltuvin osin velvoittavaa merkitystä ainakin hallintolain säännöksillä, jotka määrittelevät esteellisyyttä, asian riittävää ja asianmukaista selvittämistä, kuulemista ja vaikuttamismahdollisuuksien varaamista sekä perusteluvelvollisuutta.¹

Hyvän hallinnon perusteet asetuksen valmistelussa

Hyvän hallinnon perusteista säädetään hallintolain 2 luvussa. Näiden perusteiden keskeinen sisältö määräytyy hallintolain 6 §:ssä säädettyjen hallinnon oikeusperiaatteiden mukaisesti. Säännöksen mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Hyvän hallinnon vaatimuksiin kuuluu myös viranomaisen velvollisuus selvittää sen käsiteltävänä oleva asia. Selvityselvollisuus ja sen laatu määräytyvät hallintolain 6 luvun asian selvittämistä ja asianosaisen kuulemista koskevien säännösten mukaan. Perussäännös on hallintolain 31 §:n 1 momentissa, jonka mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset.

¹ Ks. hallintolain soveltamisesta lainvalmistelussa Mäenpää, *Hallinto-oikeus* (2018), s. 343; Kulla, *Hallintomenettelyn perusteet* (2015), s. 74.

Selvittämisen riittävyyden keskeinen mittapuu on asian ratkaisemisen kannalta merkityksellinen informaatio. Asianmukainen selvittäminen edellyttää, että ratkaisun perustana oleva selvitys on mahdollisimman luotettavaa ja objektiivista. Lisäksi viranomaisen on selvitettävä asiaa niin, että päätöksenteon erilaisia vaikutuksia ja lopputuloksia koskeva selvitys on monipuolisesti käytettävissä.²

On selvää, että myös asetuksen valmisteluun liittyvässä selvittämisessä viranomaisen on noudatettava hallinnon oikeusperiaatteita. Selvittämisen on siten oltava tasapuolista ja sen sisältö on kohdennettava lain mukaan hyväksyttävien tarkoitusten toteuttamiseen. Viranomaisen on huolehdittava myös selvityksen puolueettomuudesta ja siihen perustuvan päätöksenteon oikeasuhtaisuudesta. Oikeusjärjestykseen perustuvien perusteltujen odotusten suoja on niin ikään otettava huomioon asian selvittämisessä. Se edellyttää selvitystä myös valmistelun perusteella tehtävän asetuksen oikeudellisista vaikutuksista aikaisemmin muodostuneisiin oikeudellisesti legitiimeihin odotuksiin.

Yhteiskunnallisten ja taloudellisten vaikutusten arviointi asetuksen valmistelussa

Hallintolain mukainen asian riittävä ja asianmukainen selvittäminen edellyttää viranomaisen päätöksen tosiasiallisten vaikutusten huomioon ottamista ja arviointia. Niitä on konkretisoitu ja täsmennetty erityisesti säädösvalmisteluun kohdennettuina oikeusministeriön hyväksymissä ohjeissa, jotka koskevat säädösehdotusten vaikutusten arviointia.³ Ohjeita säädösehdotusten vaikutusten arvioinnista noudatetaan lakien valmistelun ohella soveltuvin osin myös lakeja alemmanasteisten säädösten eli asetusten ja perustuslain 80 §:ssä tarkoitettujen muiden oikeussäntöjen valmistelussa.

Valmisteltavan säädöksen vaikutusten arviointi kattaa ohjeiden mukaan säädösehdotuksen taloudelliset vaikutukset, vaikutukset viranomaisten toimintaan, ympäristövaikutukset ja muut yhteiskunnalliset vaikutukset. Ohjeissa korostetaan lisäksi vaikutusarvioinnin merkitystä kiinteänä osana säädösvalmistelua ja sen eri vaiheita.

Ohjeiden mukaan valmisteltavan säädöksen ja siten myös valmisteltavan asetuksen vaikutusten arviointi on välttämätön pohja poliittiselle päätöksenteolle, ja se edesauttaa sääntelyn yhteiskunnallisten tavoitteiden toteutumista. Vaikutusten

² Ks. selvityksen riittävyyden ja asianmukaisuuden vaatimuksesta Mäenpää, *Hallintolaki ja hyvän hallinnon takeet* (2016), s. 231-233.

³ Säädösehdotusten vaikutusten arviointi. Ohjeet. Oikeusministeriön julkaisu 2007:06.

arviointi tuottaa tietoa erilaisten toteuttamisvaihtoehtojen vaikutuksista. Sen tarkoituksena on mahdollistaa se, että päätöksentekijöillä on käytettävissään riittävästi luotettavaa tietoa erilaisista ratkaisuvaihtoehdoista ja niiden seurauksista.⁴

Valmisteltavan asetuksen vaikutuksia arvioitaessa tulee ohjeiden mukaan tarkastella niin hankkeen tavoiteltuja vaikutuksia ja hyötyjä kuin sen kustannuksia ja mahdollisia kielteisiä vaikutuksia. Arvioinnissa on myös pyrittävä tunnistamaan riskejä ja odottamattomia vaikutuksia. Arvioinnin tavoitteena on muodostaa kokonaiskäsitys eri ratkaisuvaihtoehtojen vaikutuksista.⁵

Oikeudellisten vaikutusten arviointi asetuksen valmistelussa

Oikeusministeriön päättämät säädösvalmistelun ohjeet määrittelevät erityisesti valmisteltavan säädöksen yhteiskunnallisten, taloudellisten, sosiaalisten ja hallinnollisten vaikutusten arviointia. Niiden lisäksi säädöksen valmistelussa on selvitettävä säädöksen vaikutuksia erilaisiin oikeussuhteisiin sekä lainsäädäntöön ja viranomaisten päätöksiin perustuviin oikeuksiin, etuihin ja velvollisuuksiin. Vaikutusarvioinnin kohteena on tältä osin muun muassa se, muuttaako tai rajoittaako valmisteltavana oleva säädös esimerkiksi kansalaisten sopimusvapautta tai taloudellista toimintavapautta.⁶

Kuten edellä on todettu, perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Asetukseen ei tämän vuoksi ole mahdollista sisällyttää oikeussäännöksiä, jotka määrittelevät näitä yksityisen oikeusaseman kannalta perustavia ja lain alaan kuuluvia sääntelyn kohteita. Lisäksi asetuksen sisältöä määrittelee yleensä se asiasisältöinen toimivaltasäännös, johon asetuksen antaminen perustuu.⁷

Näiden perustuslakiin sisältyvien rajoitusten ja edellytysten vuoksi asetuksen valmistelussa on arvioitava myös asetuksen sisältämän sääntelyn sisällön suhdetta voimassa olevaan lainsäädäntöön ja asioihin, joista perustuslain mukaan voidaan säätää vain lain tasolla. Tämä edellyttää osaltaan myös valmisteltavan asetuksen perusoikeusvaikutusten selvittämistä ja arviointia.

⁴ Ohjeet, s. 7.

⁵ Ohjeet, s. 8.

⁶ Ohjeet, s. 33.

⁷ Ks. näiltä osin erityisesti luonnonsuojelulakiin sisältyvän asetuksenantovaltuuden puitteista PeVL 29/2004 vp, s. 3-4.

Luonnonsuojelualan perustaminen asetuksella

Muun luonnonsuojelualan perustaminen

Luonnonsuojelulain (20.12.1996/1096) 10 §:n 1 momentin mukaan luonnonsuojelualueita ovat kansallispuistot, luonnonpuistot ja muut luonnonsuojelualueet. Muun luonnonsuojelualan perustamisesta valtion omistamalle alueelle ja alueen tarkoituksesta säädetään luonnonsuojelulain 17 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella tai, jos muuksi luonnonsuojelualueeksi perustettava alue on enintään 100 hehtaaria, ympäristöministeriön asetuksella.

Muuhun luonnonsuojelualueeseen sovelletaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentin nojalla yleensä samoja luonnonsuojelulain rauhoitussäännöksiä (13 §) ja poikkeuksia rauhoitussäännöksiin (14-15 §) kuin kansallis- ja luonnonpuistoihin. Valtioneuvoston asetuksella voidaan kuitenkin luonnonsuojelulain 17 a §:n 2-5 momentin nojalla rajoittaa metsästystä ja kalastusta muulla luonnonsuojelualueella.

Luonnonsuojelulain 64 §:n 1 momentin mukaan myös luontodirektiivin mukaisten erityisten suojelutoimien alueista säädetään ympäristöministeriön asetuksella. Tältä osin kysymys ei kuitenkaan ole suojelualan itsenäisestä perustamisesta asetuksella, vaan asetus sisältää luettelon EU:n komission päätöksellä hyväksytyistä suojelualueista.⁸

Perustamisasetuksen antamisen edellytykset

Muun luonnonsuojelualan perustamisasetuksen antamisen yleisenä edellytyksenä on, että yksi tai useampi lain 10 §:n 2 momentissa säädetyistä luonnonsuojelualan perustamisen seitsemästä yleisestä edellytyksestä täyttyy. Näiden yleisten edellytysten arvioinnin perusteeksi asetusta valmistelevalle ministeriölle on huolehdittava asianmukaisesta ja riittävästä selvityksestä. Perustamisasetuksen valmistelussa on lisäksi otettava huomioon hallinnon oikeusperiaatteet ja asetuksen vaikutukset on selvitettävä.

Perustamisasetuksen valmistelussa on merkitystä myös luonnonsuojelulain tavoitteilla, jotka määritellään lain 1 §:ssä. Säännöksen mukaan luonnonsuojelulain tavoitteena on 1) luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen, 2) luonnonkauneuden ja maisema-arvojen vaaliminen, 3) luonnonvarojen ja luonnonympäristön kestävän käytön tukeminen, 4) luonnontuntemuksen ja yleisen luonnonharrastuksen lisääminen sekä 5) luonnontutkimuksen edistäminen.

⁸ Ks. myös HE 77/2014 vp, s. 21.

Perustamisasetuksen valmistelussa huomioon otettavat näkökohdat

Edellä on tarkasteltu yleisesti säädösvalmisteluun kohdistuvia vaatimuksia etenkin viranomaisessa valmistelun kohteena olevan asetuksen vaikutusten selvittämisen ja arvioinnin kannalta. Nämä vaatimukset tulevat sovellettaviksi myös muun luonnonsuojelualueen perustamista koskevan asetuksen valmistelussa. Ne edellyttävät erityisesti hyvän hallinnon perusteiden noudattamista, riittävää ja asianmukaista selvittämistä sekä asetuksen yhteiskunnallisten ja oikeudellisten vaikutusten arviointia.

Hyvän hallinnon perusteet perustamisasetuksen valmistelussa

Hyvän hallinnon perusteiden noudattaminen luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa edellyttää etenkin hallintolain 6 §:ssä määriteltyjen hallinnon oikeusperiaatteiden huomioon ottamista. Oikeusperiaatteiden merkitystä ja painoarvoa on arvioitava myös siltä kannalta, että asetuksen sisältönä on luonnonsuojelualueen perustaminen valtion omistamalle alueelle.

Tasapuolisen kohtelun vaatimus tällaisessa yhteydessä kohdistuu lähinnä sellaisiin tahoihin, joilla on muita kuin omistusoikeuteen perustuvia oikeuksia, etuja tai velvollisuuksia, kun luonnonsuojelualue perustetaan valtion omistamalle alueelle. Luonnonsuojelulain 16 §:ssä mainitaan tällaisina näkökohtina saamelaisen kulttuurin ylläpitämisen ja kehittämisen edellytykset sekä luonnonsuojelualueella alueella kävijöiden edut. Tasapuolisuuden voidaan katsoa edellyttävän näiden lähtökohtien ja luonnonsuojelun tavoitteiden huomioon ottamista valmistelussa.⁹

Tarkoitussidonnaisuuden periaatteen mukaisesti perustamisasetuksen antamista koskevaa toimivaltaa voidaan hallintolain 6 §:n vaatimukset huomioon ottaen käyttää yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Tältä osin keskeisiä asetuksen valmistelussa huomioon otettavia näkökohtia ovat luonnonsuojelulain 1 §:ssä määritellyt lain luonnonsuojeluun kohdistuvat tavoitteet, kuten muun muassa luonnonvarojen ja luonnonympäristön kestävä käytön edellytykset ja luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen. Tarkoitussidonnaisuudelle antavat lisäksi omalta osaltaan sisältöä lain 16 §:ssä määritellyt näkökohdat.

⁹ Myös muiden kuin luonnonvarojen huomioon ottamisen merkitykseen luonnonsuojelua koskevien päätösten valmistelussa viittaa osaltaan lain 2 §:n 3 momentin säännös, jonka mukaan tämän lain mukaisessa luonnonsuojelusuunnittelussa ja maiseman suojelussa on luonnonvarojen ohella otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset näkökohdat sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet. Säännöksen soveltamiskohteet on kuitenkin määritelty niin, että se ei tule sovellettavaksi luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa. Ks. tältä osin myös HE 79/1996 vp, s. 27.

Luonnonsuojelulain tarkoitussidonnaisen soveltamisen kannalta on merkitystä myös lain eduskuntakäsittelyssä esitetyillä näkökohdilla lain tarkoituksesta. Hallituksen esityksestä mietinnön laatinut ympäristövaliokunta totesi käsityksenään, ettei luonnonsuojelulaki aseta uusia esteitä malminetsinnälle tai kaivostoiminnalle.¹⁰ Koska luonnonsuojelulaki säädettiin ympäristövaliokunnan mietinnön perusteella, tätä arviota on perusteltua pitää myös lain soveltamista ohjaavana kannanottona, joka määrittelee lain mukaan hyväksyttäviä tarkoituksia sen nojalla annettavalle perustamisasetukselle.

Perustamisasetuksen valmistelussa tällä ympäristövaliokunnan arviolla on erityinen ohjaava merkitys, koska valiokunta nimenomaisesti poikkesi tältä osin hallituksen esityksessä esitetystä näkemyksestä. Hallituksen esitykseen sisältyneen arvion mukaan kaivostoiminta ja luonnonsuojelu ”ovat lähes aina toisensa pois sulkevia maankäyttömuotoja eikä kaivostoiminta luonnonsuojelualueilla siten ole mahdollista.”¹¹ Hallintolain edellyttämän tarkoitussidonnaisuuden periaatteen soveltamisessa on näin ollen lähtökohtana, että luonnonsuojelulaki ei aseta uusia esteitä malminetsinnälle tai kaivostoiminnalle.

Perustamisasetuksen valmistelussa on tältä osin merkitystä myös sillä luonnonsuojelulain säätämiseen johtaneessa hallituksen esityksessä esitetyllä näkökohdalla, jonka mukaan ”[k]aivostoiminnan ja luonnonsuojelun ristiriitatilanteet ovatkin ratkaistavissa siten, että ennen lopullisten maankäyttöpäätösten tekemistä erikseen harkitaan asian merkittävyys sekä luonnonsuojelun että kaivostoiminnan kannalta.”¹²

Puolueettomuusperiaatteen mukaisesti viranomaisen toimien on oltava puolueettomia. Perustamisasetuksen valmistelun on siten perustuttava objektiivisiin ja riittävän monipuolisiin perusteisiin.

Lisäksi siinä on noudatettava *suhteellisuusperiaatetta*, jonka mukaan viranomaisen toimien on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Suhteellisuusperiaate edellyttää muun muassa selvitystä ja arviota luonnonsuojelualueen perustamisen tarpeellisuudesta ja sen mahdollisesti aiheuttamista rajoituksista relevanttien toimijoiden toimintaedellytysiin. Tältä kannalta ovat relevantteja valmisteltavana olevan perustamisasetuksen kohteena olevalle alueelle kohdistuvat voimassa olevat suojeluvuorotteet, jotka perustuvat maankäytön suunnitteluun tai suojelumääräyksiin.

¹⁰ YmVM 8/1996 vp, s. 3.

¹¹ HE 79/1996 vp, s. 31.

¹² Ibid.

Mikäli perustamisasetuksen valmistelun kohteena on Natura 2000 -verkostoon sisällytetty alue, on oikeasuhtaisuuden kannalta merkitystä myös sillä, että tällaisilla alueilla on luonnonsuojelulain 68 §:n mukaan toteutettava suojelutavoitteita vastaava suojelu mahdollisimman nopeasti. Tällaiset toteuttamistoimenpiteet eivät kuitenkaan välttämättä edellytä luonnonsuojelualueen perustamista, vaan ne voivat perustua myös lainsäädäntöön, hallinnollisiin määräyksiin tai vapaaehtoiisiin sopimuksiin, jos suojelutavoitteet voidaan niitä käyttämällä toteuttaa oikeasuhtaisesti ja suojelutavoitteita asianmukaisesti vastaavalla tavalla. Luonnonsuojelulain 65 ja 66 §:n säännökset koskevat joka tapauksessa kohderajauksen sisäpuolella olevia niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty Natura 2000 -verkostoehdotukseen.¹³

Perusteltujen odotusten suojan voidaan katsoa edellyttävän myös selvitystä alueelle kohdistuvista säännellyistä tai luvanvaraisista toiminnoista. Perustamisasetuksella ei siten voida loukata tai kohtuuttomasti rajoittaa oikeusjärjestykseen perustuvia oikeutettuja odotuksia.

Asianmukainen ja riittävä selvitys perustamisasetuksen valmistelussa

Luonnonsuojelualueen perustamista koskevan asetuksen valmistelussa ministeriön on hallintolain 31 §:n 1 momentin edellyttämällä tavalla huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset.

Selvityksen on lisäksi oltava luotettavaa ja objektiivista. Perustamisasetusta koskevan päätöksenteon valmistelussa on huolehdittava myös siitä, että päätöksenteon erilaisia vaikutuksia ja lopputuloksia koskeva selvitys on monipuolisesti käytettävissä

Asetuksen vaikutusten arviointi perustamisasetuksen valmistelussa

Kuten edellä on käynyt ilmi, luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa on soveltuvien osin otettava huomioon säädösvalmistelua koskevat oikeusministeriön hyväksymät säädösvalmistelun ohjeet. Niiden mukaan perustamisasetuksen vaikutusten arvioinnin kohteena tulisi olla asetusehdotuksen taloudelliset vaikutukset, vaikutukset viranomaisten toimintaan, ympäristövaikutukset ja muut yhteiskunnalliset vaikutukset.

Luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen vaikutusten arviointi ei nämä vaikutusarvion kohteet huomioon ottaen voi rajoittua ainoastaan sen vaikutuksiin luonnonarvojen näkökulmasta. Toisaalta luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen

¹³ Ks. tältä osin myös esimerkiksi KHO 1.9.2004 T 2158, jonka mukaan

huomioon otettaviin vaikutuksiin kuuluvat myös vaikutukset muun muassa luonnonvarojen ja luonnonympäristön kestävän käytön tukemiseen, koska se kuuluu luonnonsuojelulain 1 §:n mukaan lain tavoitteisiin.

Perustamisasetuksen vaikutusten arvioinnissa on siten oikeusministeriön ohjeiden mukaan perusteltua selvittää myös asetusehdotuksen taloudelliset, yhteiskunnalliset ja hallinnolliset vaikutukset. Koska luonnonsuojelulaki ei edellä esitettyjen näkökohtien mukaan sinänsä aseta esteitä malminetsinnälle tai kaivostoiminnalle, luonnonsuojelulain nojalla annettavan perustamisasetuksen valmistelussa on tarpeen mukaan arvioitava myös vaikutukset näihin toimintoihin. Tämä on erityisen tarpeellista, mikäli perustamisasetuksen kohteena on alue, jossa jo harjoitetaan malminetsintää tai muuta kaivostoimintaan liittyvää aktiviteettia.

Myös perustamisasetuksen oikeudelliset vaikutukset on otettava huomioon sen valmistelussa. Tällaisia voivat olla etenkin asetuksen vaikutukset perusoikeuksiin. Luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen vaikutukset voivat kohdistua muun muassa perustuslain 18 §:ssä suojattuun elinkeinovapauteen ja perustuslain 20 §:n tarkoittamaan vastuuseen ympäristöstä. Oikeudellisten vaikutusten arvioinnissa on kiinnitettävä huomiota myös siihen, että perustamisasetuksen sisältö sopeutuu perustuslain ja luonnonsuojelulain tällaiselle asetukselle määrittelemiін puitteisiin.

Yhteenveto

1. Luonnonsuojelulain 17 §:ään perustuvaa luonnonsuojelualueen perustamisasetusta valmistelevalle viranomaiselle on noudatettava valmistelussa hyvän hallinnon perusteita. Viranomaisen on siten valmistelussa otettava huomioon hallintolaissa määritellyt hallinnon oikeusperiaatteet. Viranomaisen on myös huolehdittava tarvittavan selvityksen asianmukaisuudesta ja riittävydestä.
2. Luonnonsuojelualueen perustamisasetuksen valmistelussa on selvitettävä asetusehdotuksen taloudelliset vaikutukset, vaikutukset viranomaisten toimintaan, ympäristövaikutukset ja muut yhteiskunnalliset vaikutukset. Myös perustamisasetuksen oikeudelliset vaikutukset on selvitettävä asianmukaisesti.
3. Perustamisasetuksen valmistelussa ja sen vaikutusten arvioinnissa on edellä esitettyjen lähtökohtien mukaisesti otettava huomioon myös muut kuin yksinomaan luonnonsuojeluun liittyvät intressit ja vaikutukset. Tällaisia intressejä ovat erityisesti luonnonvarojen kestävään käyttöön kuten malminetsintään ja

kaivostoimintaan liittyvät intressit, mikäli perustamisasetuksella voi olla vaikutusta niihin valmistelun kohteena olevalla alueella.

Helsinki, 30.5.2018

Olli Mäenpää
oikeustieteen tohtori
hallinto-oikeuden professori